

Taleseddel til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål W om tur til Ærø

Tak for indkaldelsen til samrådet i dag.

Jeg er blevet bedt om at redegøre for tjenestestedsbesøget hos Marinehjemmeværnet og besøget på Ærø søndag den 15. august 2021. Knap to måneder efter den sidste danske soldat forlod Afghanistan.

==

Helt indledningsvist vil jeg dele Forsvarsministeriets vurdering af besøget. Som også er bragt i pressen og på ministeriets hjemmeside.

Og jeg citerer: "Forsvarsministeriets minister- og ledelsessekretariat har forstået planlægningen af forsvarsministerens besøg hos Marinehjemmeværnet efter gældende forskrifter. I samarbejde med Marinehjemmeværnet blev det besluttet, at besøget, herunder forevisning af skib og materiel samt samtale med besætningen, inkluderede sejlads til og fra Ærø".

Citat slut.

Altså er den klare vurdering efter Forsvarsministeriets gennemgang af tjenestedsbesøget, at alle forskrifter er overholdt.

==

Min opgave som forsvarsminister er at sikre Danmark og danskernes tryghed og sikkerhed. Den opgave løser jeg i tæt samarbejde med jer. Men i endnu tættere samarbejde med de tusindvis af mænd og kvinder, som døgnet rundt passer på Danmark. I deres arbejdstid og fritid. Både herhjemme og ude i verden.

Derfor bruger jeg min tid på at komme mest muligt ud i landet som forsvarsminister. For at møde vores soldater, beredskabsfolk, veteraner og frivillige. På kaserner, beredskabscentre, veteranhjem og i felten. Når de træner, øver og uddanner sig. Eller når de står vagt om vores værdier, frihed og sikkerhed ude i verden. Eller bare få kilometer herfra. Jeg kan meget klart sige, at det vil jeg fortsætte med, al den tid jeg er forsvarsminister.

På trods af halvandet år med corona, hvor det stort set ikke har været muligt at gennemføre besøg, har jeg i min ministertid været på mere end 150 besøg i hele Danmark.

Alt fra besøg hos Jydske Dragonregiment og de opgraderede kampvogne i Holstebro. Til snak med fremtidens frømandssoldater i Kongsøre på Sjælland. Hos vores beredskabscenter i Næstved. Og mødt de nye værnepligtige ved Livgarden.

Det er også blevet til mere end 15 besøg, hvor jeg har mødt vores frivillige i Hjemmeværnet. Ligesom jeg har besøgt vores udsendte i Afghanistan, Irak, på Kos, i Estland, Litauen, Kosovo, Hormuz-strædet og Mali. Ingen af disse besøg ville jeg være foruden.

Det at mødes og tale med de ansatte og frivillige i alle dele af Forsvarsministeriets organisation giver en bedre føling med det system, jeg som minister er ansvarlig for. Det handler i bund og grund om at være tæt på de mange operative kapaciteter i forsvaret og beredskabet.

Og nu til tjenestestedsbesøget hos Marinehjemmeværnet i Svendborg søndag den 15. august. Som er et af mange besøg, der har været rykket på grund af corona.

Forsvarsministeriet har oplyst følgende. Og jeg citerer:

- Hjemmeværnet i Svendborg – og Marinehjemmeværnet – inviterede første gang på besøg den 26. februar 2020 til et arrangement Store Bededag den 8. maj 2020.
- Henset til corona blev besøget aflyst.
- Da besøg igen bliver mulige, genoptager ministeriet planlægningen af de besøg, der mangler at blive gennemført.
- Ministeriet rækker ud til Hjemmeværnskommandoen den 21. juni 2021 for at høre, om der er mulighed for et besøg hos Marinehjemmeværnet ved Svendborg den 15. august.
- Og den 10. august foreslår Marinehjemmeværnet selv ministeriet et besøg med et stop på Ærø, inden Marinehjemmeværnet skal hjælpe til i forbindelse med et kajakarrangement.

Citat slut.

Besøget har altså været meget længe undervejs – siden februar 2020. Og det ender med at komme i stand ved, at Marinehjemmeværnet selv foreslår et besøg med et stop på Ærø. Det er ifølge Forsvarsministeriet altså sket efter de gældende forskrifter.

Når man skal besøge de frivillige i Marinehjemmeværnet – tale med dem, se hvordan de løser deres opgaver og få et ordentligt indblik i deres arbejde – så sker det bedst ombord på skibet og ikke på et kontor. Og det sker bedst uden for normal arbejdstid, da de altså er frivillige. Og dermed netop løser opgaver uden for normal arbejdstid.

Besøget varede sammenlagt lidt mere end to timer, hvor jeg fik en rundvisning på hele skibet – inklusiv en rundtur i maskinrummet. Og hvor jeg fik tid til at tale med de 12 besætningsmedlemmer.

Her blev jeg gjort opmærksom på en lang række forhold, som har betydning for vores frivillige. Bl.a. den udfordring, at man i Marinehjemmeværnet ikke kan få godskrevet sine sejltimer. Jeg fik ligeledes set, hvordan Marinehjemmeværnets motorbåd bliver søsat fra dækket, mens skibet er i bevægelse, og jeg drøftede udfordringen med motorbådens størrelse i forhold til skibets dæk, som bliver relevant ved kommende anskaffelser. Ligesom vi talte om debriefinger i forbindelse med bjærgnings- og drukneulykker. Hvor Marinehjemmeværnet Svendborg for kort tid siden havde bistået i forbindelse med en sådan drukneulykke. Besøget sluttede med, at jeg holdt en tale, hvor jeg takkede de frivillige for deres store indsats. Samtidig overrakte jeg kaptajnen Forsvarsministerens Skjold. Som det i øvrigt er kutyme, hver gang jeg er på tjenestestedsbesøg.

Alt dette fører mig blot tilbage til min første pointe: at det er vigtigt for mig som forsvarsminister at møde de ansatte og frivillige dér, hvor de løser deres opgaver. Ude i virkeligheden. Ikke på mit kontor. Det har jeg som sagt i sinde at fortsætte med, al den tid jeg er forsvarsminister.

==

Jeg vil altså slutte med at sige, at jeg også fremover har i sinde at besøge de mange ansatte og frivillige på Forsvarsministeriets område rundt om i hele landet. Fordi det er afgørende for virket som forsvarsminister.

Til sidst vil jeg understrege – hvad jeg har sagt flere gange før – at jeg har deltaget i alle relevante møder og beslutninger i forhold til Forsvarsministeriets del af evakueringsindsatsen.

Som Danmarks forsvarsminister er jeg på arbejde døgnet rundt – året rundt.

Tak for ordet.